

3. Крючков Г. Г. Французька мова: Початковий курс: Підручник. – 2-ге вид., виправл. – К.: Вища шк., 2012. – 367 с.

4. Попова И. Н. и друг. Французский язык: учебник для I курса институтов и факультетов иностранных языков / И. Н. Попова, Ж. А. Казакова, Г. М. Ковальчук. – 10-е изд., испр. и перераб. – М: NESTOR ACADEMIC PUBLISHERS, 1996. – 568 с.

5. Потушанская Л. Л., Колесникова Н. И., Котова Г. М. Начальный курс французского языка: Учеб. для ин-тов и фак. иностр. яз. – 5-е изд., испр. – М.: «Мирта-Принт», 1999. – 312 с., ил.

6. Французька мова. Практичний курс французької мови для не мовленнєвих факультетів вузів II-IV рівнів акредитації. Вид 2-е, доповнене. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2003. – 560 с.

7. CHARLIAC, Lucie, MOTRON, Annie-Claude (2004), Phonétique progressive du français : niveau intermédiaire, CLE International, 192 p.

8. Français accéléré : Прискорений курс французької мови: Підруч. для студ. вищ. навч. закл. / Г. Г. Крючков, М. П. Мамотенко, В. С. Хлопук, В. С. Воеводська. – 3-те авт. вид., випр. – К.: Видавництво А.С.К., 2003. – 384 с. – Фр., укр.

9. LAURET, Bertrand (2007), Enseigner la pronociation du français : questions et outils, Hachette, coll. F, – 192 p.

Боса В. П.

старший викладач,

Київський університет імені Бориса Грінченка

**СТИМУЛЮВАННЯ ІНТЕРЕСУ МОЛОДІ
ДО ВДОСКОНАЛЕННЯ ВЛАСНОГО МОВЛЕННЯ
В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ
МОВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН**

В основі активності особистості лежить мотивація до здійснення певної діяльності, яка визначає траєкторію розвитку та поведінки людини. Структура мотивації особистості охоплює такі форми реалізації потреб як: інтереси, прагнення, переконання, установки [3].

Інтерес у психології розглядається як мотив, що відображає емоційно забарвлені пізнавальні потреби особистості та характеризуються шириною, глибиною й стійкістю. Відповідно, стимулювання інтересу молоді до вдосконалення власного мовлення передбачає спеціально організовану діяльність викладача фахових дисциплін, спрямовану на розширення, поглиблення й забезпечення

стійкості пізнавальних інтересів студентів через емоційне насичення навчальних курсів та методів і форм навчання.

Це видається можливим за умови спрямування процесу вивчення іноземної мови не лише на діяльність і спілкування студентів, але й на особистість майбутніх філологів з метою формування позитивних установок і стійких інтересів на розвиток іншомовного мовлення. Тобто, використання навчальних завдань, спрямованих на задоволення пізнавальних інтересів студентів, дозволяє сприяти мимовільному запам'ятовуванню й оволодінню іноземною мовою.

Важливим стає не зміст навчального завдання, а спосіб його виконання, тому значення набуває надання знанням особистісного смислу, пов'язаного із часовою перспективою власного професійного й особистісного становлення. Це пов'язано із вибіркоким ставленням студентів як до окремих навчальних дисциплін, так і навчальних завдань.

Провідним фактором позитивної мотивації до вивчення іноземної мови дослідники називають усвідомлення значущості навчальних дисциплін (І.О. Зимня, О.О. Леонтьєв, Н.М. Симонова та інші).

Г.В. Рогова класифікує мотивацію до вивчення іноземних мов як комунікативну (бажання спілкуватися), лінгвопізнавальну (ставлення до мовного матеріалу) та інструментальну (сприймання форм і методів навчання) [2].

Відповідно, розрізняють три групи мотивів у навчанні студентської молоді: безпосередньо-спонукальні, перспективно-спонукальні, інтелектуально-спонукальні [4]. За доцільне об'єднувати й використовувати усі три групи мотивів: безпосередньо-спонукальні через створення ситуації успіху в іншомовному мовленні; перспективно-спонукальні через технології ціле покладання та побудови кар'єри студентської молоді; інтелектуально-спонукальні через використання інтерактивних діалогічних методів навчання фахових дисциплін.

Основним інструментом стимулювання інтересу молоді до вдосконалення власного мовлення є застосування активних методів, спрямованих на активізацію пізнавальної діяльності студентів через активну розумову та практичну залученість.

Комунікативні завдання студентів як різновид використання методу аналізу ситуацій (кейсу), спрямовані на розгляд та обговорення фахової проблеми з практики навчання іноземної мови, що не передбачає наявності єдиної вірної відповіді.

Згідно з Концепцією викладання іноземних мов, процес роботи над фаховими кейсами передбачає аналіз значної кількості правильних тверджень, які «змагаються між собою за ступенем істинності» [1].

Використання таких комунікативних завдань-кейсів створює умови для фахової комунікації студентів, у процесі якої вони оволодівають системою професійних ролей, рефлексують власні цінності й установки,

формулюють ближні та дальні цілі вивчення іноземної мови, набувають досвіду прийняття рішення у суперечливих ситуаціях, тощо.

Методика застосування кейс-навчання студентів під час навчальних і виробничих практик реалізується в три етапи:

1. Підготовчий етап – до початку практики студенти ознайомлюються зі змістом комунікативного завдання залежно від теми (змістового модулю);

2. Діяльнісний етап – власне навчальна або виробнича практика студентів, під час якої майбутні учителі іноземних мов фіксують проблемні комунікативні ситуації, які відбулися;

3. Аналітичний етап – після навчальної/виробничої практики спільне обговорення комунікативних завдань, їх змісту, учасників і методів вирішення.

Наведемо приклад застосування комунікативних завдань під час навчальної практики майбутній учителів іноземної мови.

Підготовчий етап. Тема комунікативних завдань: встановлення й налагодження контакту з усіма суб'єктами освітнього простору у ЗНЗ (учнями, колегами, батьками, адміністрацією). Перед початком практики студентам пропонується фіксувати усі проблемні ситуації, пов'язані зі знайомством, взаємодією та налагодженням контактів у середовищі проходження практики.

Також можливі теми кейсів: медіація у вирішенні конфліктів в учнівському середовищі; мотивація учнів до вивчення іноземної мови; організація оцінювання навчальних досягнень учнів у ЗНЗ; самопрезентація у процесі іншомовної комунікації.

Діяльнісний етап. Студенти збирають і оформлюють проблемні ситуації для кейсів відповідно до поставленої теми (2-3 ситуації) за планом: вихідні умови ситуації, учасники ситуації, очікувані результати комунікації у ситуації, реальні результати комунікації у ситуації.

Аналітичний етап. Студенти презентують зібрані комунікативні ситуації, викладач аналізує їх з позиції знань, необхідних для вирішення проблеми та різних точок зору щодо її протікання й вирішення. Методом мозкового штурму збираються різні сценарії поведінки у презентованій ситуації. Відбувається дискусія щодо найбільш доцільної стратегії комунікативної поведінки.

Методологічним завданням використання комунікативних ситуацій є забезпечення зв'язку навчання з майбутньою професійною діяльністю студентів. Воно реалізується через забезпечення низки дидактичних принципів застосування кейс-стаді при вивченні іноземної мови:

- *активізації пізнавальної діяльності* через урахування соціального та професійного досвіду, індивідуальних особливостей студентської молоді; *наступності й перспективності* через доцільний вибір тем кейсів та поступове ускладнення їх змісту(педагогічна умова щодо

моніторингу індивідуальних недоліків в усному та письмовому мовленні та їх усунення);

- *забезпечення емоційного благополуччя* особистості через добровільність та свободу вибору ролі та міри участі у виконанні комунікативних завдань; *співробітництва* шляхом чергування індивідуальних і групових форм навчання у демократичній атмосфері із зостосуванням діалогічних інтерактивних методів (педагогічна умова щодо створення сприятливого комунікативного середовища при вивченні фахових дисциплін);

- *наочності й реалістичності* через висвітлення і аналіз реальних кейсів із практики роботи вчителя іноземної мови; *прагматизму й цілеспрямованості* через планування очікуваних результатів роботи з комунікативними завданнями, сформульованими у вигляді мовної компетентності та розвитку фаховості майбутніх учителів іноземної мови (педагогічні умови щодо організації самостійної пізнавальної діяльності студентів у сфері усного та писемного мовлення; стимулювання інтересу молоді до вдосконалення власного мовлення).

Таким чином, використання комунікативних завдань дозволяє інтегрувати зміст реалізації визначених педагогічних умов формування мовленнєвої компетентності майбутніх учителів іноземної мови.

Список використаних джерел:

1. Концепція викладання іноземних мов у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка – К., 2009. – 27 с. – [Електронний ресурс]. – режим доступу : <http://philology.knu.ua/student/2012/Conception1.pdf>.
2. Рогова Г.В. Методика обучения иностранным языкам в средней школе / Г.В. Рогова, Ф.М. Рабинович, Т.Е. Сахарова – М.: Просвещение, 1991. – 287 с.
3. Столяренко О.Б. Психологія особистості / О.Б. Столяренко. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу http://pidruchniki.com/1584072030634/psihologiya/psihologiya_osobistosti.
4. Формування позитивної мотивації студентів засобами активних методів навчання // Мир знань [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://mirznanii.com/a/176437/formuvannya-pozitivno-motivats-studentv-zasobami-aktivnikh-metodv-navchannya>.